

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2516

гр. София, 30.05.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав, в открито заседание на 22.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **7677** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

М. Б. А. е подала молба за възстановяване на срока за представяне на документ за платена държавна такса по чл. 9а, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 2а, т. 1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по Гражданско-процесуалния кодекс във връзка с предявен иск по ЗОДОВ срещу С. О..

Ответникът не е взел участие в производството и не е представил отговор по молбата.

Молбата е депозирана в срока по чл. 64, ал. 3 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, което я прави допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

1. Правото на възстановяване на срока за извършване на процесуално действие се поражда при доказана причинна връзка между неговото пропускане и наличието на особени непредвидени обстоятелства, които страната не е могла да преодолее – чл. 64, ал. 2 от ГПК. Задължението за представяне на документ за платена държавна такса за предявяване на иск по ЗОДОВ притежава самостоятелен характер от това за внасянето на таксата, което е само предпоставка за изпълнението му (вж. в този смисъл Определение № 1392/07.02.2008 г. по адм. дело № 1507/2008 г. и Определение № 3893/18.03.2011 г. по адм. дело № 3361/2011 г. на ВАС). Непредставянето на платежния документ е основанието за прекратяване на делото поради неотстраняване на констатираната от съда нередовност на исковата молба – чл. 158, ал. 3 във връзка с чл. 151, т. 3 от АПК и чл. 9а, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 2а, т. 1 от Тарифата за държавните такси, събирани от съдилищата по ГПК. Безспорно е, че съобщението за оставяне на исковата молба без движение е връчено надлежно на определения от ищцата съдебен адресат и съдържа посочване на номера на делото, конкретното процесуално действие, срока, в който е следвало да бъде извършено, както и последицата при неизпълнение.

2. Пребиваването на ищцата в чужбина и невъзможността на пълномощника ѝ да

осъществи контакт с нея в предвидения срок за извършване на процесуалното действие не представлява особено непредвидено обстоятелство. Напротив, то е напълно предвидимо, поради което в исковата молба е посочен съдебен адрес и лице, на което да бъдат връчвани съобщенията от съда (чл. 38 и чл. 40, ал. 1 от ГПК). Обстоятелство от непредвидим характер по чл. 64, ал. 2 от ГПК не е нито убедеността на майката на А., нито на пълномощника на ищцата относно точното изпълнение на процесуалното задължение, породено от факта на внасянето на държавната такса по сметката на съда, респ. от очакването банката да изпрати платежния документ на съда. Указанията в разпореждането на съда са достатъчно конкретни и с полагането на дължимата грижа за защитата на интереса на страната както от нея, така и от пълномощника ѝ, са могли да бъдат изпълнени. Казуистично изложените в молбата причини за пропускането на срока са свързани с отношенията между А., нейните родители и процесуалния представител, т.е. имат субективен характер и се основават на погрешните възприятия и тълкуване на указанията на съда. Релевираната неяснота досежно преценката за отстраняване на нередовността на исковата молба е била отстранима без притежаването на специални познания и с извършването на обичайното действие по представянето на платежния документ по делото, както и с проверката дали той е постъпил в канцеларията на съда. В този смисъл е изключена и непредвидимостта на обстоятелствата, довели до неизпълнение на задължението. За да е квалифицируема като непредвидена, причината трябва да е от такова естество, че обективно да прави невъзможно процесуалното действие в установения преклузивен срок.

3. Довод за възникване на правото на възстановяване на срока не може да бъде черпен и от факта на плащането на държавната такса в срок, тъй като условие за редовността на иска е представянето на документа, удостоверяващ внасянето на таксата. В производството по възстановяване на срока, ограничено единствено до съществуването на предпоставките по чл. 64, ал. 2 от ГПК, това обстоятелство е и неотнормимо. Въпросът изпълнението на кое от двете задължения – за плащане на държавната такса или за непредставянето на платежния документ по делото в срок, е основание за прекратяване на съдебното производство и дали то е прекратено правилно от процесуално-правна страна подлежи на изследване при инстанционния контрол на постановеното от настоящия състав Определение № 4398/15.12.2010 г.

Изложеното мотивира съда да отхвърли молбата за възстановяване на срока за извършване на пропуснатото процесуално действие.

Воден от горното, Административен съд – С.-град, II отделение, 34 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата на М. Б. А. за възстановяване на срока за представяне на документ за платена държавна такса по предявения иск по ЗОДОВ срещу С. О..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

